

Апелациони суд Брчко дистрикта Босне и Херцеговине у вијећу састављеном од судија Дамјана Кауриновић, као предсједника вијећа, Иље Клаић, Срђана Недић, Маиде Ковачевић и Руже Глигоревевић, као чланова вијећа, у поступку оцјене усклађености правних аката Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, поступајући по иницијативи М. М. из Брчког, којег заступа адвокат С. Ј. из Брчког, на основу члана 26. став 1. тачка а), у вези са чланом 38. став 1. и члана 27. тачка е) Закона о поступку оцјене усклађености правних аката Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, број 20/10), на сједници вијећа одржаној дана 28.05.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

И

УТВРЂУЈЕ СЕ да Одлука Скупштине Брчко дистрикта Босне и Херцеговине о утврђивању јавног интереса број 01-02-636/19 од 12.06.2019. године („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“ број 14/19), није донесена у складу са одредбом члана 13. став 5. Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“, број 2/10) и у цијелости престаје да важи даном објављивања ове пресуде у „Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“.

ИИ

НЕ ПРИХВАТА се иницијатива М. М. у дијелу у којем предлаже покретање поступка оцјене усклађености наведене Одлуке Скупштине Брчко дистрикта Босне и Херцеговине о утврђивању јавног интереса, са чланом 9. став 1. Закона о експропријацији некретнина у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“ број 18/18 и 30/20).

Образложење

УВОД

Дана 17.02.2021. године, М. М. из Брчког, заступан по адвокату С. Ј. из Брчког (у даљем тексту иницијатор), поднио је Апелационом суду Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту Суд) иницијативу за покретање поступка оцјене усклађености Одлуке о утврђивању јавног интереса Скупштине Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 01-02-636/19 од 12.06.2019. године („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ“ број 14/19 – у даљем тексту оспоравана Одлука), са чланом 9. Закона о

експропријацији некретнина у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ” број 18/18 и 30/20 – у даљем тексту Закон о експропријацији) и чланом 13. став 5. Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта БиХ”, број 2/10 – у даљем тексту Статут).

НАВОДИ ИНИЦИЈАТИВЕ

У иницијативи иницијатор у битном наводи да је оспораваном Одлуком утврђено да је изградња дијела пута у засеоку Милићи у Брезовом Пољу, Брчко дистрикт Босне и Херцеговине, од јавног интереса за Брчко дистрикт Босне и Херцеговине, на земљишту означеном као катастарске парцеле број: ..., ..., ... и ... к.о. Брезово Поље Село, да је он власник парцела број ... и ... и сувласник парцеле број ..., те да је на основу оспораване Одлуке и приједлога Правобранилаштва Дистрикта, Одјељење за просторно планирање и имовинско правне послове Владе Брчко дистрикта Босне и Херцеговине донијело рјешење којим се врши потпуна експропријација предметних парцела. С тим у вези, иницијатор истиче да је оспораваном Одлуком на поменутих некретнинама проглашен јавни интерес у циљу провођења поступка експропријације, а да иницијатор није обавијештен о разлозима на којима је заснован став органа Дистрикта да је изградња пута на његовим некретнинама у јавном интересу. Приликом доношења спорне Одлуке, Скупштина и други органи Брчко дистрикта Босне и Херцеговине нису омогућили иницијатору да учествује у поступку и да се изјасни о њиховој намјери да предметне некретнине изузму из његовог власништва (сувласништва) и да на истима граде јавни пут, односно није му омогућено да заштити своја права.

Поред тога, иницијатору није омогућено да као странка учествује у управном поступку доношења рјешења о локацијским условима, на основу којег је утврђен јавни интерес и донесена оспоравана Одлука Скупштине, нити му је то рјешење достављено, па стога сматра да је поступак издавања поменутих локацијских услова спроведен незаконито, тј. супротно одредбама Закона о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине и Закона о просторном планирању и грађењу Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Иницијатор даље наводи да у конкретном случају не постоји јавни интерес за изградњу пута на предметном земљишту, јер се ради о путу који искључиво служи као прилаз двјема парцелама које су у власништву иницијатора и другог лица, те да иницијатор нема интерес да предметно земљиште буде јавни пут, јер би исти пресијецао његово двориште, па у циљу уживања своје имовине инсистира да то земљиште остане у његовом власништву, односно сувласништву.

Слиједом свега изложеног, иницијатор сматра да предметно проглашавање јавног интереса оспораваном Одлуком и одузимање његове имовине представља недозвољено задирање државе у приватну имовину, односно повреду његовог права на имовину, загарантовано између осталог

и одредбом члана 13. став 5. Статута, па предлаже да Суд утврди незаконитост и нестатутарност оспораване Одлуке.

ОДГОВОР НА ИНИЦИЈАТИВУ

У складу са одредбом члана 15. Закона о поступку оцјене усклађености правних аката Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, број 20/10 – у даљем тексту Закон о поступку оцјене усклађености правних аката) и чланом 8. Пословника о раду Апелационог суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине у поступцима оцјене усклађености правних аката Брчко дистрикта Босне и Херцеговине и рјешавања сукоба надлежности („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, број 45/10 – у даљем тексту Пословник о раду Апелационог суда), од Скупштине као доносиоца оспораваног правног акта, затражено је да достави одговор на иницијативу.

Дана 01.04.2021. године, Скупштина је доставила одговор на иницијативу број 01.1-02-1595/21 од 01.04.2021. године, у којем је навела да је оспоравана Одлука донесена у складу са члановима 2. и 9. Закона о експропријацији, затим је хронолошки изложила ток поступка и предузете радње које су претходиле доношењу оспораване Одлуке, укључујући и доношење рјешења о локацијским условима, те су у одговору на иницијативу укратко изложени битни дијелови диспозитива тог рјешења.

На крају, Скупштина је навела да је оспоравана Одлука донесена у складу са законом, па је предложила да Суд не прихвати иницијативу за оцјену законитости и статутарности исте.

У прилогу одговора на иницијативу, Скупштина је доставила: оспоравану Одлуку о утврђивању јавног интереса, приједлог те Одлуке, План експропријације, рјешење о локацијским условима, мишљење Правобранилаштва Дистрикта на нацрт приједлога одлуке о утврђивању јавног интереса, копију катастарског плана и зк. изводе за предметне парцеле које се експропришу.

На основу члана 16. став 2. Закона о поступку оцјене усклађености правних аката, дописом број 97 о У 002380 21 Оус од 24.02.2021. године, од Одјељења за просторно планирање и имовинскоправне послове Владе Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту Одјељење за просторно планирање), затражено је да у року од 15 дана достави цјелокупан спис предмета управног поступка (са свим актима, прилозима и доставницама), у којем је донесено рјешење број предмета: УП-И-22-001483/18 и број акта: 06-0158ИБ-004/18 од 12.12.2018. године, о издавању локацијских услова Одјељењу за јавне послове, за изградњу дијела пута у засеку Милићи у Брезовом Пољу, Брчко дистрикт Босне и Херцеговине.

Дана 23.03.2021. године, Одјељење за просторно планирање доставило је тражени спис предмета.

РЕЛЕВАНТНЕ ОДРЕДБЕ:

Статут Брчко дистрикта Босне и Херцеговине

Члан 13
Основна права и слободе

...

- (5) Свако има право на мирно и неометано уживање своје приватне имовине. Ниједном лицу имовина неће бити одузета, експроприсана или на било који начин умањена без његове сагласности, осим на начин предвиђен законом и у мјери којој је то потребно ради остваривања општег добра.

...

Закон о експропријацији некретнина у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине
(„Службени гласник Брчко дистрикта БиХ” број 18/18 и 30/20)

Члан 2

- (1) Експропријација је одузимање или ограничење стварних права на некретнинама, у јавном интересу Дистрикта, уз накнаду која не може бити већа од тржишне вриједности некретнине.

...

Члан 9

- (1) Одлуку да је извођење радова или изградња објеката у јавном интересу Дистрикта (у даљњем тексту: одлука о утврђивању јавног интереса) доноси Скупштина Брчко дистрикта БиХ, на приједлог корисника експропријације, по претходно прибављеним локацијским условима.
- (2) Јавни интерес Дистрикта сматра се утврђеним и када је посебним законом прописано да је извођење радова или изградња објеката у јавном интересу Дистрикта.
- (3) Јавни интерес Дистрикта за извођење радова или изградњу објеката из члана 2 става 2 Закона, на подручју за које је донесен регулациони план или урбанистички пројекат, сматра се утврђен тим планом.

Члан 17

- (1) Приједлог за експропријацију подноси корисник експропријације након што је, у складу са одредбама овог или посебног закона, утврђен јавни интерес Дистрикта за извођење радова или изградњу објеката, ако су обезбијеђена средства у висини приближно потребној за давање

накнаде за експроприсану некретнину и трошкове поступка експропријације.

...

Члан 19

Корисник експропријације уз приједлог за експропријацију подноси:

1. доказ о утврђеном јавном интересу Дистрикта за изградњу објекта или извођење радова на некретнини за коју се предлаже експропријација;
2. извод из земљишних или других јавних књига у којима се уписује власништво на некретнини за коју се предлаже експропријација;
3. копију катастарског плана и посједовни лист уколико се води евиденција о посједу некретнине за коју се предлаже експропријација;
4. локацијске услове, коначне у управном поступку.

Члан 24

Ако су уз приједлог за експропријацију поднесени докази из члана 19 овог прописа и ако су тим исправама утврђене потребне чињенице, Одјељење рјешењем усваја приједлог за експропријацију, а у противном је дужно одбити приједлог.

Члан 25

Рјешење којим се усваја приједлог за експропријацију, поред осталог садржи:

1. назначење акта којим је утврђен јавни интерес Дистрикта;
2. назначење корисника експропријације;
3. назначење некретнине која се експроприше, уз навођење земљишно-књижних података, а ако некретнина није уписана у земљишној или другој јавној књизи или таква не постоји, уз навођење катастарских података;
4. назначење власника, посједника или носиоца права грађења експроприсане некретнине;
5. назначење објекта или радова ради чије се изградње, односно извођења радова некретнина експроприше;
6. обавезу власника, посједника или носиоца права грађења на некретнини да је дужан исту некретнину предати у посјед, као и рок предаје у посјед;
7. назначење да ли власнику или носиоцу права грађења, и за које експроприсане некретнине, припада право на накнаду.

Члан 26

Против рјешења из члана 25 овог закона допуштена је жалба. Жалба одлаже извршење рјешења.

Закон о просторном планирању и грађењу
(„Службени гласник Брчко дистрикта БиХ”
број 9/08, 18/17, 48/18, 54/18, 10/20, 29/20 и 40/20)

Члан 46
(Локациони услови)

- (1) Локациони услови су управни акт којим се утврђују услови за пројектовање, грађење и извођење других захвата у простору, а који се издају на основу докумената просторног планирања, закона и других прописа.

...

Члан 48
(Орган надлежан за издавање локационих услова)

- (1) Локационе услове издаје Одјељење.
- (2) Поступак по захтјеву за издавање локационих услова спроводи се у складу са одредбама Закона о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Закон о управном поступку).

Закон о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине
(„Службени гласник Брчко дистрикта БиХ” број 48/11, 21/18 и 23/19)

Начело саслушања странке

Члан 8

- (1) Прије доношења рјешења странци се мора пружити могућност да се изјасни о свим чињеницама и околностима које су важне за доношење рјешења.
- (2) Рјешење се може донијети без претходног изјашњења странке само у случајевима кад је то законом допуштено.

Странка

Члан 35

Странка је лице по чијем је захтјеву покренут поступак или против које се води поступак, или која ради заштите својих права или правних интереса има право да учествује у поступку (у даљњем тексту: странка).

Члан 120

- (1) Прије доношења рјешења имају се утврдити све чињенице и околности које су значајне за рјешење и странкама омогућити да остваре и заштите своја права и правне интересе, о чему се стара службено лице које води поступак.
- (2) Ово се може извршити у скраћеном поступку, или у посебном испитном поступку.

Закон о управним споровима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине
(„Службени гласник Брчко дистрикта БиХ" број 4/00 и 1/01)

Члан 9

- (1) Управни спор се не може водити:

...

3. у стварима о којима непосредно на основу статутарних овлаштења одлучује Скупштина Дистрикта.

...

Одлука о утврђивању јавног интереса

Члан 1

Утврђује се да је изградња дијела пута у засеоку Милићи у МЗ Брезово Поље Село од јавног интереса за Брчко дистрикт БиХ, на земљишту означеном као катастарске парцеле бројеви: 699, 556, 700/2 и 555/2 к.о. Брезово Поље Село, у урбаном подручју „Брезово Поље Село“ у Брчко дистрикту БиХ.

Члан 2

Корисник експропријације некретнина за извођење радова из члана 1. ове одлуке је Брчко дистрикт БиХ.

Члан 3

Јавни интерес Брчко дистрикта БиХ из члана 1 ове одлуке утврђује се на основу Рјешења о локацијским условима број предмета: УП-И-22-001483/18 и број акта: 06-0158ИБ-004/18 од 12.12.2018. године.

Члан 4

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ.

МЕРИТУМ

Прије свега, Суд подсјећа да је идентично правно питање већ било предмет поступка оцјене усклађености правних аката, у којем је Суд ставом И пресуде број 97 о У 002303 20 Оус од 08.10.2020. године, утврдио да иницијативом оспоравана Одлука Скупштине о утврђивању јавног интереса, није донесена у складу са одредбом члана 13. став 5. Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, па је одредио да иста у цијелости престаје да важи даном објављивања те пресуде у „Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине”. С обзиром да се у овом случају ради о иницијативи са идентичним чињеничним основом и о којој се има ријешити примјеном истих релевантних одредаба Статута и Закона као и у поменутом предмету, Суд је у овом поступку донио одлуку слиједећи своју праксу и раније заузети став.

Наиме, попут Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Устава Босне и Херцеговине, члан 13. став 5. Статута Брчко дистрикта Босне и Херцеговине штити право на приватну имовину, на начин да пружа гаранције да грађани Дистрикта имају право на мирно и неометано уживање своје приватне имовине. Како је право на имовину право сваког физичког и правног лица на заштиту од аката којима се укидају или ометају имаочева права кориштења и располагања, наведена статутарна одредба прописује као основни постулат да ниједном лицу имовина неће бити одузета, експроприсана или на било који начин умањена без његове сагласности, а истом одредбом је предвиђен и изузетак да се приватна имовина ипак може одузети или ограничити ако је то предвиђено законом и у мјери којој је то потребно ради остваривања општег добра. С тим у вези, садржину приватне имовине чине различита имовинска права, а једно од важнијих права је право власништва на покретним или непокретним стварима.

Да би Суд утврдио да ли је иницијатору повријеђено право на приватну имовину, прије свега мора размотрити да ли иницијатор има имовину која ужива заштиту у смислу цитиране статутарне одредбе, те да ли постоји мијешање Дистрикта у право иницијатора на имовину. Слиједом наведеног, како су у конкретном случају оспораваном Одлуком Скупштине обухваћене и парцеле у власништву и сувласништву иницијатора, те како се јавни интерес утврђује у сврху експропријације, која подразумијева одузимање или ограничење стварних права на некретнинама, у јавном интересу Дистрикта, уз накнаду, то је очигледно да иницијатор има имовину (право власништва и сувласништва на непокретности) у смислу члана 13. став 5. Статута, те да је оспораваном одлуком Скупштине дошло до мијешања у право иницијатора на имовину, јер директно задире у право власништва на поменутиим парцелама.

С обзиром да члан 13. став 5. Статута дозвољава одузимање или ограничавање приватне имовине без сагласности њеног имаоца, али само на начин предвиђен законом и у мјери којој је то потребно ради остваривања општег добра, то ће Суд у наставку образложења утврдити да

ли је наведено мијешање у приватну имовину иницијатора било у складу са законом.

Према пракси Европског суда за људска права и Уставног суда Босне и Херцеговине (видјети Одлуку Уставног суда Босне и Херцеговине о допустивости и меритуму, број АП-3051/14 од 23.01.2015. године), мијешање јавних власти у право на имовину је законито само ако је пропис који је основ мијешања: (а) доступан грађанима, (б) толико прецизан да омогућава грађанима да одреде своје поступке и (ц) у складу с принципом правне државе, што значи да слобода одлучивања која је прописом дата надлежној власти не смије бити неограничена, тј. мора осигурати грађанима адекватну заштиту против произвољног мијешања.

С тим у вези, наведену Одлуку донијела је Скупштина у парламентарној процедури и иста је објављена у „Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ“ број 14/19, па је стога за Суд неупитно да је та Одлука, у смислу наведеног стандарда законитости, била доступна грађанима Дистрикта и иницијатору, те се могао упознати с њеним одредбама.

Надаље, оспоравана Одлука се састоји од четири члана, чије одредбе јасно прописују због чега се утврђује јавни интерес, на којим парцелама се намјерава градити пут, ко је корисник експропријације, на основу којег правног акта је утврђен јавни интерес, те када та одлука ступа на правну снагу. С обзиром на садржај наведених одредби, Суд сматра да оспоравана Одлука задовољава и други критеријум законитости, јер је довољно прецизна и омогућава грађанима да одреде своје поступке.

Коначно, Суд треба испитати да ли је испуњен и трећи критеријум законитости мијешања, односно да ли је слобода (овлаштење) Скупштине да одлуком утврди јавни интерес за извођење радова или градњу путева, која јој је дата чланом 9. став 1. Закона о експропријацији, неограничена, односно постоји ли заштита од арбитражности.

С тим у вези, анализом одредаба Закона о експропријацији некретнина и оспораване Одлуке Скупштине, очигледно је да није осигурана правна заштита имовинских права власника непокретности (у односу на коју Скупштина утврди постојање јавног интереса за експропријацију у циљу извођења радова или градњу објеката), односно није прописано право власника непокретности да против одлуке о утврђивању јавног интереса поднесе правни лијек. Разлог таквог законског рјешења је у чињеници да у Дистрикту, за разлику од идентичних ентитетских прописа, одлуку о утврђивању јавног интереса доноси законодавни орган – Скупштина, тако да против те одлуке власник непокретности не може изјавити жалбу, нити покренути управни спор, јер је чланом 9. став 1. тачка 3) Закона о управним споровима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, изричито прописано да се управни спор не може водити у стварима о којима непосредно на основу статутарних овлаштења одлучује Скупштина Дистрикта.

Међутим, без обзира на наведено, Суд наглашава да у поступку утврђивања јавног интереса, власнику непокретности мора бити омогућено да на одговарајући начин заштити своја имовинска права, јер се експропријацијом нужно задире у право на приватну имовину, будући да се право власништва на непокретности одузима или ограничава у циљу извођења радова или градње објеката у јавном интересу, односно интересу Дистрикта. Због постојећег законског рјешења и правне природе аката које доноси Скупштина као законодавни орган, искључена је судска контрола одлуке Скупштине о утврђивању јавног интереса за извођење радова или градњу објеката. Али, када се ради о овако осјетљивим питањима која се тичу права на приватну имовину, судска заштита не смије бити у цијелости искључена, нити власник непокретности може бити лишен сваке могућности да заштити свој посјед, јер сваки акт којим се на било који начин задире у право власништва мора бити подвргнут контроли законитости.

У том смислу, Суд подсјећа да према члану 9. став 1. Закона о експропријацији некретнина у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине, Скупштина утврђује јавни интерес по претходно прибављеним локацијским условима, а у складу са тим, чланом 3. оспораване Одлуке Скупштине прописано је да је јавни интерес Брчко дистрикта Босне и Херцеговине утврђен на основу рјешења о локацијским условима број предмета: УП-И-22-001483/18 и број акта: 06-0158ИБ-004/18 од 12.12.2018. године. Према томе, имајући у виду да је, како је то напријед наведено, законодавац власнику непокретности ускратио право на подношење жалбе или другог правног лијека против одлуке Скупштине о утврђивању јавног интереса, онда се у поступку доношења локацијских услова, који претходи утврђивању јавног интереса за експропријацију, власнику некретнина мора омогућити да као странка учествује и заштити своја имовинска права. Ово посебно из разлога што су, према члану 46. став 1. и члану 48. Закона о просторном планирању и грађењу Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, локацијски услови по својој правној природи управни акт, а поступак по захтјеву за издавање локацијских услова се проводи у складу са одредбама Закона о управном поступку, у којем власник непокретности има право да учествује ради заштите својих права или правних интереса, тј. има својство странке у смислу члана 35. наведеног Закона.

Слиједом наведеног, дужност Одјељења за просторно планирање и имовинскоправне послове Владе Дистрикта јесте да у поступку доношења локацијских услова за извођење радова или изградњу објеката, на основу којих се накнадно утврђује јавни интерес за експропријацију, а потом врши и сама експропријација, испоштује начело саслушања странке и у складу са правилима управног поступка, власницима непокретности на које се односе локацијски услови, прије доношења рјешења о локацијским условима, пружи могућност да се изјасне о свим чињеницама и околностима које су важне за доношење рјешења, те да остваре и заштите своја имовинска права и правне интересе. На тај начин ће се истовремено власници непокретности упознати да се води поступак за утврђивање јавног интереса, те да

надлежни органи Дистрикта намјеравају експроприсати њихову непокретност ради извођења радова у јавном интересу. Ово посебно из разлога што орган надлежан за доношење рјешења о експропријацији није овлаштен да се упушта у оцјену правилности и цјелисходности одлуке Скупштине о утврђивању јавног интереса за ту експропријацију.

Међутим, супротно од наведеног, из документације коју је Суду доставило Одјељење за просторно планирање, очигледно је да тај (надлежни) орган управе није поступио на описани начин, јер у поступку који је претходио доношењу рјешења о локацијским условима на захтјев Одјељења за јавне послове, иницијатору као власнику непокретности није омогућио да учествује као странка у поступку, да се изјасни о свим релевантним чињеницама, те да оствари и заштити своја имовинска права и интересе, јер је у том поступку као странка саслушан само представник Одјељења за јавне послове, које је поднијело захтјев за издавање локацијских услова. Осим тога, поменуто рјешење о локацијским условима на основу којег је донесена оспоравана Одлука Скупштине о утврђивању јавног интереса, није достављено иницијатору. Поступајући на такав начин, наведени орган управе је грубо повриједио једно од основних начела управног поступка, односно начело саслушања странке, тако да је поступак издавања локацијских услова проведен неправично и супротно напријед цитираним правилима Закона о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Слиједом свега изложеног, како је оспоравана Одлука Скупштине донесена на основу рјешења о локацијским условима број предмета: УП-И-22-001483/18 и број акта: 06-0158ИБ-004/18 од 12.12.2018. године, те како у управном поступку који је претходио доношењу локацијских услова надлежни орган управе није омогућио иницијатору (власнику непокретности) да учествује као странка и тиме га онемогућио да оствари и заштити своја имовинска права, то оспоравана Одлука Скупштине не задовољава квалитет законитости - није у складу са начелом правне државе, јер како је наведено, слобода одлучивања која је законом дата надлежној власти не смије бити неограничена, тј. грађанима се мора осигурати адекватна правна заштита против арбитрарности надлежних органа власти и произвољног мијешања у приватну имовину.

Поред тога, Суд подсјећа да према члану 18. став 5. Закона о експропријацији Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 112/06, 37/07, 66/08, 110/08, 106/10, 121/10, 2/2015 и 79/2015), те према члану 16. став 5. Закона о експропријацији Федерације Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације БиХ“ број 70/07, 36/10, 25/12, 8/15 и 34/16), против акта о утврђивању општег (јавног) интереса може се покренути управни спор код надлежног суда, па се не види оправдан разлог зашто би у Босни и Херцеговини једино власницима непокретности које се налазе на подручју Дистрикта, била ускраћена могућност да у поступку утврђивања јавног интереса за експропријацију њихових некретнина, остваре и заштите своја имовинска права.

Будући да оспоравана одлука Скупштине не задовољава стандарде из члана 13. став 5. Статута, јер мијешање у право иницијатора на приватну имовину није проведено „на начин предвиђен законом“, то је повријеђено право иницијатора на приватну имовину, па је Суд ставом И изреке ове пресуде утврдио да оспоравана одлука Скупштине о утврђивању јавног интереса није донесена у складу са наведеном статутарном одредбом. С тим у вези, Суд је одредио да иста у цијелости престаје да важи даном објављивања ове пресуде у „Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ“, с обзиром да се због природе предметне ствари и начина на који је формулисана одредба члана 1. наведене Одлуке, иста не може утврдити нестатутарном само у дијелу који се односи на парцеле иницијатора.

Међутим, оцјењујући усклађеност оспораване Одлуке Скупштине о утврђивању јавног интереса, са чланом 9. став 1. Закона о експропријацији некретнина у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине, Суд је, за разлику од навода иницијативе, утврдио да оспоравана Одлука није у супротности са наведеном законском одредбом. Наиме, том одредбом прописано је да одлуку да је извођење радова или изградња објеката у јавном интересу Дистрикта, доноси Скупштина Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, на приједлог корисника експропријације, по претходно прибављеним локацијским условима. Из документације коју је Скупштина доставила уз одговор на иницијативу несумњиво произилази да оспоравана одлука Скупштине донесена по процедури која је прописана наведеном законском одредбом, будући да је Скупштина донијела оспоравану Одлуку о утврђивању јавног интереса на приједлог Градоначелника Дистрикта као корисника експропријације и уз претходно прибављене локацијске услове, због чега Суд ставом ИИ изреке ове пресуде није прихватио иницијативу у дијелу у којем се захтијева оцјена усклађености оспораване Одлуке Скупштине, са чланом 9. став 1. Закона о експропријацији некретнина у Брчко дистрикту Босне и Херцеговине.

Суд није цијенио наводе иницијатора да јавни интерес не може бити утврђен на основу рјешења о локацијским условима, којим се само утврђују услови за пројектовање, грађење и извођење других захвата у простору, а никако јавни интерес за извођење радова или изградња објеката. Ово стога што иницијатор тим тврдњама заправо указује на неусклађеност члана 9. став 1. Закона о експропријацији некретнина, са релевантним одредбама Закона о просторном планирању и грађењу, којима је регулисана правна природа и поступак издавања локацијских услова, а Суд у овом поступку, на основу члана 2. Закона о поступку оцјене усклађености правних аката, није надлежан да оцјењује усклађеност одредаба два закона, као правних аката исте правне снаге.

Цијенећи да је у току претходног поступка правно стање потпуно утврђено и да прикупљени подаци пружају поуздан основ за одлучивање, Суд је одлучио без доношења рјешења о покретању поступка, на основу члана 33. став 2. Закона о поступку оцјене усклађености правних аката Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Сагласно свему напријед наведеном, Суд је на основу члана 26. став 1. тачка а), у вези са чланом 38. став 1. и члана 27. тачка е) Закона о поступку оцјене усклађености правних аката Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, одлучио као у изреци ове пресуде.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
АПЕЛАЦИОНИ СУД БРЧКО ДИСТРИКТА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Број: 97 о У 002380 21 Оус
Брчко, 28.05.2021. године

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Дамјан Кауриновић

Да је овај отправак пресуде
сагласан са изворником
тврди и овјерава писарница Суда